

gyndt paa Sparekasser, have deres Konkurrenter i Byerne imod sig, og at disse ville gjøre sig Umage for at faae dem dømt, som ude paa Landet have begyndt paa denne Virksomhed. Jeg vil derfor have, at denne Bestemmelse skulde være saaledes klar, at man ikke vifkere en saadan Bøde. — De andre Forslag, som ere opstillede af de øvrige Medlemmer, skal jeg ikke opholde mig videre ved, saa meget mere som det erede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) sagde, at han ikke nærede nogen Illusion om, at hans Forslag vilde blive vedtagne. Det var mig en stor Tilfredsstillelse; thi jeg ønsker ligesaa lidt dem vedtagne som de andre Forslag, der handle om Bankinstitutioner. Jeg vil sige til de Herrer, at jeg er ikke saa uenig med dem i det Ufsættelige i, at vi faae en Lov om Banker, men jeg vil ikke have den flettet ind i denne Lov. Jeg tror ikke, at det er nok, at vi ved en Paragraf her i Loven foresøge at ordne Bankvæsenet her i Landet; det tror jeg, er en Misforstaaelse. Vil man gaa til at ordne Bankvæsenet, tror jeg, at man maa have mange flere Paragrafer, og at der maa gaa en Undersøgelse af Forholdene forud. I alt Fald er jeg ikke saa kjendt med Forholdene, at jeg tør stemme for disse Endringsforslag; men jeg vil indbrømme, at der er Anledning til ogsaa at stifte Bankvæsenet. Thi vel sagde den erede Ordfører, at naar vi droge en Grændse imellem Sparekasser og Banker, saa vidste Folk, hvor de skulde gaa hen med deres Penge, og saa gik de ikke til de urigtige Kasser; men det tror jeg dog ikke. Der kunde nok være en Del, som alligevel vilde gaa til disse Kasser. Jeg tror altsaa, at det er rigtigt, at Befolkningen bliver veiledet i saa Henseende; men jeg tror, at det maa ske ved en særlig Lov efter en nøie Undersøgelse. Navnlige tror jeg, at et saadant Forslag maa udgaa fra Regjeringen. Det er min bestemte Mening, og jeg kan derfor ikke støtte de Herrer i de Forslag, som de have opstillet; men jeg maa bestemt tilraade, at vi forsøgte alle disse særlige Forslag, der ere stillede af nogle faa Medlemmer af Udvalget. Jeg tror ikke paa, at den vedkommende Sparekassinspektør med et nok stort Nævn og med nok saa megen Dygtighed virkelig med nogen Nytte kan kontrollere baade Banker og Sparekasser, og det ene Forslag, nemlig det, som er stillet af det erede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Buch), gaar jo netop ud paa, at alle Banker skulle ind under Loven, naar de have den der nævnte Aktiekapital. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at jeg maa fraraade at stemme for noget af de Underendringsforslag, som ere opstillede. Jeg skal kun gjøre en Bemærkning endnu om Sparekassinstitutionen overfor det erede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel). Den Rante, han fremkom med igaar, nemlig at Staten skulde tage Sparekasservirksomheden i sin Haand, og at vi altsaa skulde have Statssparekasser, er ikke ny for os. Jeg tillod

mig ved 1ste Behandling at indbegaa det erede Medlem, og jeg finder mig ikke foranlediget til at udtale mig nærmere idag; men jeg tillader mig at hævde, at Sparekasserne have virket og blomstret stærkest, hvor de have været mest uafhængige af Staten, og jeg haaber, at, som Forholdene nu ere i Danmark — man veed ikke, hvorledes de kunne blive med Tiden — og saalænge de vedblive at være saaledes, Staten da ikke vil være forhippet paa at tage den overordnede Bestyrelse af Sparekasserne i sin Haand. Nei, lad dem udvikle sig frit, men lad os kontrollere disse private Institutioner. Jeg haaber, at der ikke vil være Mange her i Thinget, som ville gaa ind paa det erede Medlems Tankegang. I alt Fald, skulde det være Tilfældet, vil jeg bede de Herrer tænke lidt over dette Spørgsmaal og søge at gjøre sig bekendte med, hvorledes Sparekassinstitutionen har udviklet sig i andre Lande. Da tror jeg, at de ville faae en klar Opfattelse af, at, hvor den har været stillet frit, har den udviklet sig stærkest. Jeg skal hermed slutte, idet jeg anbefaler Flextallets Forslag i Et og Alt, haabende paa, at det ogsaa vil kunne finde passende Udtryk for de Ranter, som jeg har tilladt mig at henstille til Udvalget, forsaavidt det vil tage Hensyn til dem. Som sagt, jeg har nogen Betænkelighed ved alle de Bestemmelser, som jeg kan se ville komme til at gribe ind i den nuværende Sparekasseordning, navnlig naar de komme til at gribe ind i mange Sparekasser. Jeg holder ikke af, at Loven skal komme til at kollidere med privat vedtagne Statutter, og jeg kan godt se, at der kan blive nogen Anledning dertil, navnlig ved § 6. Min Hovedanke er den Maade, hvorpaa man stiller Sparekassbestyrelserne, idet man stiller dem anderledes, end der er bestemt i en Mængde Sparekasservebtaager. Det ønsker jeg ikke. Naaget jeg selv er Medlem af en Sparekassbestyrelse, ønsker jeg ikke i denne Henseende den Garanti, som Loven byder.

Th. Nielsen: Jeg betragter Lovforslaget ligesom den erede Ordfører som værende en Begunstigelse for Sparekasserne, det vil sige i den Stikelse, hvori det forhaabentlig vil komme til at foreligge, efterat 2den Behandling er foregaaet. Netop fordi jeg har det Syn, at det vil blive en Begunstigelse for Sparekasserne og derigjennem baade for Laansøgerne og for Sparerne, kan jeg selvfølgelig ikke Andet end være tilfreds med Lovforslaget, naar det kommer til at foreligge i den Stikelse, hvori jeg haaber, at det skal komme til at foreligge. Jeg har nemlig den modsatte Opfattelse af den, som det erede Medlem for Nørresundby (Suel) gjorde sig til Talsmand for baade ved denne Behandling og ved den foregaaende. Han udtalte saaledes, at Sparekasserne efter hans Opfattelse havde kulmineret, han antog, at man nu vilde gaa hen imod en Stats-